

PÚTNIK

X. ročník
číslo 8/2012

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho

Partizánske-mesto

Lebo ja som Pán, tvoj Boh, čo ťa za pravicu držím,
ktorý ti hovorím: „Neboj sa, ja ti pomáham.“

lz 41,73

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Slovo na úvod od
vdp. kaplána
strana 3

Otázočky

Slávnostný koncert v
našom kostole
strana 4-5

Zaujalo nás

Faustína (Helena)
Kowalská
strana 6-7

Boli sme pri tom

Detský letný tábor
Vršatec
strana 8-9

Zamyslenie

Mária - vzor
modliacej sa Cirkvi
strana 10-12

Prosba za kňazov
strana 12

Týka sa nás

Príbeh o motýľovi
strana 13

Detské okienko

strana 14-15

Farská kronika

od 21.8. do 25.9.2012

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Michal Šurianský

Lea Stojková

Magdaléna Kadnárová

Dávid Fobel

Izabel Valentová

Amy Janšaková

Tamara Bernátová

S nádejou na večný život
sme odprevadili:

Pavol Martoš, 61 r.

Pavol Ježo, 74 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Helena Medeková a Tomáš Kožený

Alexandra Jarošincová a Roman Čambal

Jana Grolmusová a Peter Znášik

Pozvánka

Pozývame všetkých ctiteľov Panny Márie na **6. púť ružencových bratstiev do Šaštína**, ktorá sa uskutoční **6. októbra 2012 (sobota)** s témou „**Navštívenie**“. Odchod autobusu je o **9,00** hod. od kostola, cestovné je **9 €**.

6. PŮŤ RUŽENCOVÝCH BRATSTIEV
címa Navštívenie

6. OKTÓBER 2012

Liturgický kalendár

7.10. - 27. nedeľa v cezročnom období

14.10. - 28. nedeľa v cezročnom období

21.10. - 29. nedeľa v cezročnom období

28.10. - 30. nedeľa v cezročnom období

Úvodník

„Bez detí neodídem“ zaznieva v slovenských médiách. Matka, ktorej sociálni pracovníci vo Veľkej Británii zobrali dvoch chlapcov, zo všetkých síl bojuje a snaží sa ich dostať späť. Je to nepredstaviteľná situácia pre všetky matky, keby mali takto prísť o svoje deti. Zámerne píšem, že pre všetky matky, lebo podobnú situáciu zažíva aj naša nebeská matka. Sme

jej milované deti, ktorých domov je pri nebeskom Otcovi. Všetko je v poriadku, pokiaľ nepríde zlodej. Má iba jeden jediný úmysel. Dostať nás z nášho Domu. Darí sa mu, keď vidíme

množstvo nešťastných ľudí, blúdiacich vo svojich životoch, chudobných na lásku, upadajúcich v strach a beznádej zajtrajška. A na toto sa našej nebeskej Matke veľmi ťažko pozerá. Ale Ona iba nepozerá na nás zo založenými rukami.

Vstupujeme do mesiaca október, ktorý je tradične mesiacom ruženca. Táto silná modlitba je účinnou

zbraňou a ochranou pred zlodejom. Viac sa snažíme držať svojej matky, ktorá nás chráni a privádza späť do domu nášho Otca. Využívajme tento silný prostriedok boja a ochrany vo svoj prospech, ale aj na pomoc druhým. Možno tým, ktorí o nás ani nevedia, ale sami si pomôcť nedokážu. Nebojujeme sami, ale naša Matka bojuje za nás. Sami by

sme toho veľa nevybojovali. Otvorme sa jej a priviňme sa k nej, lebo naša Matka v nebi bez svojich detí neodíde.

Pavel Cerovský, kaplán PE-mesto

Slávnostný koncert v našom kostole

Dňa 16.9.2012 o 16,00 hod. mali možnosť naši veriaci, ale aj priaznivci kvalitnej vážnej hudby zažiť koncert mladých nádejných hudobníkov: kontrabasistu Filipa Jara a klaviristky Xénie Ljubimovej. Tóny hudby Eugena Suchoňa, Antonína Dvořáka a Míšeke sa niesli celým chrámom. Hudba prenikala do „špikov kostí“ poslucháčov. Keďže sme boli zvedaví, prečo sa rozhodli pre vážnu hudbu, opýtali sme sa za vás:

OTÁZOČKY

1. Kde ste sa narodili a študovali?

F.J.: Narodil som sa v Bratislave, tu som začal aj chodiť na základnú umeleckú školu na klavír a keď som vyrástol a dočiahol som už na hmatník na kontrabase, prešiel som na tento

nástroj. Na konzervatóriu v Bratislave som bol žiakom Zoláta Janikoviča a momentálne študujem záverečný diplomový magisterský ročník na Akadémii umení v Banskej Bystrici v triede Jána Krígovského.

X.L.: Ja som sa narodila v Prešove a rovnako som tam začala chodiť na základnú umeleckú školu na hodiny klavíra. Keď som vyrástla, ostala som pri tomto nástroji aj naďalej. Na strednej škole - konzervatóriu - som už pokračovala v Bratislave u Edity

Toperczerovej a teraz som stále v Bratislave, na Vysokej škole múzických umení, kde mojimi profesorkami klavíra sú Magdaléna Bajuszová a Ida Černecká.

2. Čo vás najviac inšpirovalo pri rozhodovaní stať sa hudobníkom /hudobníčkou?

X.L.: Obaja sme z hudobníckych rodín, takže myslím, že môžem odpovedať za oboch, že prvotné inšpirácie sme získavali už od malička v domácom prostredí.

F.J.: Áno, a neskôr sa inšpiráciou stala hudba samotná, jej čaro.

X.L.: Súhlasím, a je ňou dodnes.

3. Koľko rokov sa venujete hre na klavíri/kontrabase?

X.L.: Nuž, ja úplne od malička. Doma bol klavír súčasťou života stále, takže ťukala som do kláves odkiaľživa a otec ma učil základy, ale ak to mám zrátať od seriózneho učenia na základnej umeleckej škole, tak je to 20 rokov.

F.J.: U mňa to je od konca základnej školy, musel som do kontrabasu dorásť, takže asi 11-12 rokov.

4. Prečo ste si vybrali práve klavír/kontrabas spomedzi hudobných nástrojov?

F.J.: Môj otec je kontrabasista a basgitarista, celý život hral a stále hrá a aj učí. Môj brat je kontrabasista, je člen Slovenskej filharmónie. Takže v tom najlepšom slova zmysle z mojej strany nebolo inej možnosti, iného východiska, ani úniku. A, samozrejme, zapôsobili na mňa aj krásny hlboký zamatový zvuk a úžasné zvukové možnosti kontrabasu a jeho schopnosť hrou spievať.

X.L.: Prvotná voľba klavíra bola v podstate voľbou rodičov. Myslím, že šesťročné dieťa si ešte nevie plne uvedomiť všetky klady a zápory rôznych nástrojov. Pre mňa bol klavír úplne normálna vec, ako som spomínala, bol súčasťou našej domácnosti, aj otec, aj mama pri ňom sedávali. Až po pár rokoch štúdia som si uvedomila špecifickú krásu klavíra. Mám rada jeho znenie, jeho široký rozsah, nízke tóny a ich tmavé zafarbenie zvuku, vysoké tóny a ich svetlé zafarbenie, možnosť veľmi zvukovo intenzívnej akordickej hry aj jemného zasnívaného lyrického naladenia. Klavír, to je tisíc možností, tisíc farieb.

5. Po kom ste zdedili váš talent?

X.L.: Ako som spomínala, v našom rodinnom zázemí bola hudba a hudobníci, takže asi tam niekde budú tie naše korene siahať.

6. Čomu sa venujete okrem hre na klavíri/kontrabase?

F.J.: Okrem sólovej hry na kontrabase, spoločného hrania v našom koncertnom duu som členom orchestra Slovenského národného divadla v

Bratislave.

X.L.: Mojou pracovnou aktivitou je pedagogická činnosť, učím a kooperujem na Základnej umeleckej škole Júliusa Kowalského v Bratislave.

7. Máte nejaký hudobný vzor?

F.J.: Určite sú to kontrabasisti Gary Karr, Božo Paradžik a profesor Hudecz z Prahy.

X.L.: Ja by som tiež menovala Božo Paradžika a Sergeja Vasilijeviča Rachmaninova.

F.J.: A, samozrejme, pre nás oboch sú veľkým umeleckým vzorom úžasné osobnosti našej slovenskej hudobnej kultúrnej tradície, a to Ján Cikker a najmä Eugen Suchoň.

8. Prezradte nám vaše plány do budúcnosti.

X.L.: Hrať, hrať a znova hrať. Vkladať do hudby naše srdcia a vliať to srdc našich poslucháčov.

F.J.: Plánujeme pôsobiť spolu v koncertnom duu a prinášať hudbu všade, kde sa to len dá.

X.L.: Radi by sme nahrali sonáty Adolfa Míška, tvorbu Johanna Mathiasa Spergera a venovali sa veľmi intenzívne slovenskej a českej hudbe.

9. Ako sa vám u nás v Partizánskom hralo?

F.J.: Veľmi dobre, príjemní poslucháči, príjemné prostredie, bol to pre nás zážitok.

X.L.: Nádherný interiér kostola, výborná akustika. Radi sa budeme na toto miesto vracaať a z duše hrať.

Na rozhovor ďakuje Milan ☺

Faustína (Helena) Kowalská

rehoľná sestra a panna

(26. august 1905 - 5. október 1938)

Svätá Faustína sa krstným menom volala Helena, narodila sa 25. augusta 1905 v malej dedine, západne od mesta Lodž v Poľsku. Bola tretím dieťaťom z desiatich súrodencov. Už v detstve si zamilovala modlitbu, bola pracovitá, poslušná a citlivá na ľudské potreby. Do školy chodila necelé tri roky: ako šesnásťročná opustila rodný dom, aby si službou v

Alexandrove a v Lodži zarobila na svoje živobytie a pomohla rodičom. Hlas povolania pociťovala vo svojej duši už od siedmeho roka, ale rodičia nesúhlasili s jej vstupom do kláštora. V tejto situácii sa Helenka snažila prehlásiť v sebe Božie volanie, ale vízia trpiaceho Krista a slová výčitky: „Dokedy ťa budeš ešte trpieť a dokedy ma budeš zavádzať?“ ju

viedli k tomu, že sa pokúšala nájsť miesto v kláštore. Klopala na mnohé kláštorne brány, ale nikde ju neprijali. 1. augusta 1925 prekonala prah klauzúry v kláštore Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva vo Varšave na Žitnej ulici. Vo svojom Denníčku vyznala: „**Mala som pocit, že som vstúpila do rajskeho života. Z môjho srdca vyvierala ďakovná modlitba.**“

Po niekoľkých týždňoch však prežívala veľké pokušenie prejsť do inej kongregácie, v ktorej by bolo viac času na modlitbu. Vtedy jej Pán Ježiš ukázal svoju doráňanú a umučenú tvár a povedal: „**Ty mi spôsobíš takúto bolesť, ak vystúpiš z tejto rehole. Tu som ťa povolal, a nie niekde inde, a tu som pripravil pre teba veľa milostí.**“ V

kongregácii dostala meno Mária Faustína. Noviciát si vykonala v Krakove a tam v prítomnosti biskupa Stanislava Rosponda zložila prvé a po piatich rokoch večné rehoľné sľuby čistoty, chudoby a poslušnosti. Pracovala v niekoľkých rehoľných domoch kongregácie, najdlhšie v Krakove, Plocku a Vilniuse, kde si plnila

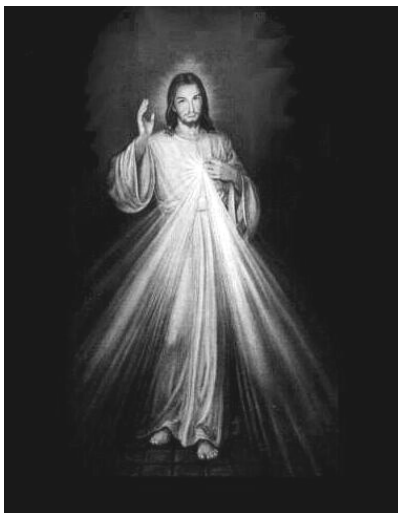
povinnosti kuchárky, záhradníčky a vrátničky. Navonok nič neprezrádzalo jej neobyčajne bohatý mystický život. Horlivo si plnila svoje povinnosti, verne zachovávala všetky rehoľné predpisy, bola sústredená, vedela mlčať a pritom bola prirodzená, plná pokojnej radosti a žičlivej, nezištnej lásky k blížnym a obetavo spolupracovala s Ježišom v diele záchranu duší.

„Ježišu môj,“ vyznala v Denníčku, „Ty vieš, že od detstva som túžila stať sa veľkou sväticou, to znamená, túžila som Ťa milovať takou veľkou láskou, akou Ťa doteraz ešte žiadna duša nemilovala.“ Hĺbku jej duchovného života odkrýva **Denníček**. Pozorne čítanie týchto zápiskov nám dáva obraz vysokého stupňa splynutia jej duše s Bohom, hlboký vzťah Boha k jej duši, ako aj jej úsilie a námahu na ceste ku kresťanskej dokonalosti. Pán ju obdaroval veľkými milosťami: darom kontemplácie, hlbokého poznania tajomstva Božieho milosrdenstva, víziami, zjaveniami, neviditeľnými stigmami, darom proroctva a čítania v ľudských dušiach, a taktiež zriedkavým darom mystického sobáša. Takto bohato

obdarovaná písala: „Ani milosti, ani zjavenia, ani vytrženia, ani žiadne dary, ktorými bola (duša) obdarovaná ju neurobia dokonalou, ale vnútorné zjednotenie duše s Bohom ... Moja svätosť a dokonalosť spočíva v úzkom zjednotení mojej vôle s Božou vôľou.“ Tejto jednoduchej, nevzdelanej, ale statočnej, Bohu bezhranične dôverujúcej rehoľníčke zveril Pán Ježiš veľké poslanie: posolstvo o Božom milosrdenstve pre celý svet. „**Posielam Ťa,**“ povedal „**k celému ľudstvu s mojim milosrdenstvom. Nechcem trestať ubolené ľudstvo, ale túžim ho uzdraviť a privinúť k svojmu milosrdnému srdcu. Si sekretárkou môjho milosrdenstva. Vybral som si ťa do tohto úradu v tomto i budúcom živote, aby si dávala dušiam poznať moje veľké milosrdenstvo, ktoré mám pre ne a povzbudovala ich k dôvere v priepasť môjho milosrdenstva.**“

V tridsiatich rokoch dostala sestra Faustína od Boha milosť a posolstvo, aby rozšírila vieru a úctu k Božiemu milosrdenstvu. Mala hlásať plán Božieho milosrdenstva a záchranu pre celý svet. Nebola to ľahká úloha. Jej celý život spočíval v napodobňovaní Kristovej obety - bol to život žitý pre iných. Podľa Božej požiadavky ochotne ponúkala samu seba utrpeniu v spoločenstve s Bohom, aby tak odčinila hriechy iných. V každodennom živote sa stávala ženou milosrdenstva, prinášajúcou radosť a pokoj iným. Písala o Božom milosrdenstve a povzbudzovala iných k viere v Neho, a tak pripravovala svet na Jeho

opätovný príchod. Osobitná zbožnosť k Nepoškvrnenej Márii a ku sviatostiam Eucharistie a zmierenia jej dala silu zniesť všetky jej trápenia, ktoré ponúkla Bohu za Cirkev a tých, ktorí to potrebovali. Osobitne sa modlila za veľkých hriešnikov a umierajúcich. Písala a trpela v tajnosti, iba jej duchovná nadriadená a pár zasvätených osôb vedelo, že v jej živote má miesto niečo nezvyčajné a významné.

Po jej smrti na tuberkulózu v roku 1938

boli dokonca aj jej najbližší spoločníci ohromení, keď zistili, aké mala táto pokorná a vždy veselá sestra obrovské utrpenie a zároveň hlboké mystické zážitky. Vzala si hlboko k srdcu Božie evanjelium, ktoré n a r i a ď u j e „ b y ť milosrdným ako je milosrdný náš Nebeský Otec“, rovnako ako pokyny jej spovedníka, aby konala takým spôsobom, aby každý, kto s ňou príde do kontaktu,

odchádzal plný radosti. Správa o milosrdenstve, ktorú prijala sestra Faustína, sa teraz šíri do celého sveta. Jej denník **Božie milosrdenstvo v mojej duši** sa stal príručkou oddanosti Božiemu milosrdenstvu.

Svätá sestra Mária Faustína Kowalska je dnes známa na celom svete ako apoštolka Božieho milosrdenstva. Teológovia ju zaraďujú medzi významných mystikov v Cirkvi.

spracoval Peter

Detský letný tábor Vršatec

V duchu cestovania sa niesol tohtoročný detský letný tábor, ktorý sme prežili v krásnom kraji Vršatec. Cestovať sme začali v nedeľu doobeda, kedy sa 30 detí (14 dievčat a 16 chlapcov) prevažne z Partizánskeho stretli pred kostolom. Spolu s animátormi a zdravotníčkou sme nastúpili do autobusu a cesta sa mohla začať. Po príchode do hotela Vršatec sme sa vybalili, napapali a začali sme cestovať po kontinentoch, pretože to bola téma tábora. Každý deň sme sa

plných vody. Všetko máme zdokumentované a nafotené. Takže dlho budeme spomínať na záver leta, ktorý sme prežili spolu a radostne.

Boh nám požehnal krásne počasie, ktoré nebolo ani veľmi upršané a ani veľmi horúce. Bolo tak akurát. Chránil nás pred každým zranením, takže sme nemuseli riešiť ťažké veci. Chránil nás pred nezhodami a konfliktami vedúcich, takže sme nemíňali energiu na riešenie konfliktov a mohli sme sa venovať deťom a tábora. Za to Mu všetci zo srdca ďakujeme. Ďakujeme vám všetkým, ktorí ste sa za nás modlili a pomáhali nám. Bez Božieho požehnania a vašej pomoci by tohtoročný detský letný tábor nemohol byť a nemohol by byť taký skvelý ako bol. Všetkým vám zo srdca v mene animátorov a detí ďakujem.

Pavel Cerovský, kaplán PE - mesto

BOLI SME PRI TOM

presunuli na iný svetadiel. Cez prezentáciu sme sa od animátorov dozvedeli rôzne informácie o danom svetadieli, ktoré sme potom využili na kvíze. Celý deň sa potom niesol v duchu témy, všetky hry, súťaže a aktivity. Každý deň sme mávali svätú omšu, kde sme sa stíšili a načerpali duchovnú silu. Spoločné modlitby pred a po jedle, večerné poďakovanie a odprosenie Boha za všetko, čo nás v daný deň stretlo.

Prišiel nás pozrieť a potešiť aj bývalý pán kaplán Michal, čomu sa všetci potešili a privítali ho sprškou balónov

BOLI SME PRI TOM

Mária - vzor modliacej sa Cirkvi

Veľmi často sa pýtame, čím je modlitba. Veľmi často hovoríme: neviem sa modliť, mám problém s modlitbou, neviem sa sústrediť, som roztržitý ... Každý jeden z nás si môže doplniť celý zoznam situácií a chvíľ, keď sa nevedel modliť, keď mu modlitba „nešla“.

Hovoríme o modlitbe, ale vieme, čo je to modlitba, ako sa máme modliť?

V obrade prijatia škapuliara, v rubrikách, ktoré vysvetľujú obrad škapuliara, sa píše: „Napodobňovať Pannu modlitby, ktorá zachovávala Božie slovo vo svojom srdci, venovať istý čas stretnutiu s Bohom v modlitbe, rozjímať o tajomstvách spásy, zúčastňovať sa na Liturgii Cirkvi, najmä Eucharistie. Konať tak, aby každý prejav života, zameraný na prítomnosť živého

Boha, stal sa modlitbou a modlitba zasa životom pri plnení každodenných povinností a práce.“ Mária je pre nás vzorom modlitby, vzorom modliacej sa Cirkvi.

Pri čítaní Božieho slova poznávame jednotlivé udalosti zo života Ježiša, čo sa udialo v Nazarete, v Betleheme, sledujeme jeho zázraky, jeho činnosť, boli sme pri tom, keď Ježiš odovzdával Máriu - svoju

matku - za matku apoštolovi Jánovi pod krížom. Týmto spôsobom sa stáva Mária matkou Cirkvi a my jej deťmi. Ale pri dôkladnejšom listovaní strán Evanjelia, alebo apoštolských listov, zisťujeme, že sa hovorí veľmi málo o Márii. Mária vystupuje v troch podstatných momentoch Ježišovho života, ktorými sú: vtelenie, veľkonočné tajomstvo a Turíce.

Pozastavme sa nad týmito momentmi a zistíme, aká bola Máriina modlitba.

ZAMYSLÉNIE

Učiteľka Cirkvi, najmladšia z troch žien duchovného života, sv. Terézia z Lisieux povedala o modlitbe: „Pre mňa je modlitba vzletom srdca, jednoduchým pohľadom na nebo, výkrikom vďačnosti a lásky v skúške i v radosť.“ (KKC 2558)

Pokračujeme v rozjímaní nad tajomstvom škapuliara; dnes by som sa chcel spolu s vami pozastaviť nad tajomstvom modlitby v živote Márie. Ukázať, aký význam spĺňala modlitba v jej živote a ako by mala vyzeráť naša modlitba.

KKC (Katechizmus Katolíckej Cirkvi) v bode 2617 - 2619 hovorí o Máriinej modlitbe:

V okamihu vtelenia prichádza k Márii anjel Gabriel, aby jej zvestoval veľké veci. Mária oslavuje Boha za všetko, čo Boh urobil v jej živote, chválospevom Magnifikat - Velebí moja duša Pána. Je to jej chválospev, ale zároveň chválospev celej Cirkvi, a je aj vzdávaním vďaky za plnosť milostí, ktoré jej Boh udelil.

V Božom slove sa stretávame so slovami, ktoré vyjadrujú Božiu veľkosť, krásu Boha, piesne a hymny, ktoré zvelebujú Jeho veľkosť. Človek sa ponára do Božej veľkosti, ospevuje Jeho vlastnosti - svätosť, moc a múdrosť, Jeho večnosť a dobrotu, veľkomyselnosť.

Koľkokrát sme sa dostali do situácie, keď sme povedali niekomu, že je spoľahlivý. Niekedy je veľmi dôležité za určitých okolností dať druhému človeku pocítiť, ako veľmi si ho ceníme a ako úprimne s ním počítame. Existuje aj taký spôsob chvály, ktorý patrí k tomu najkrajšiemu, čo môže jeden človek povedať druhému, keď sa z neho teší a povie mu aj to, čo pekné na ňom nachádza a vidí. Urobí mu to dobre. Boh nepotrebuje naše chvály, ani nechce, aby sme ho ubezpečovali o tom, aký je dobrý. Pre

nás je to však forma najčistejšej a najskutočnejšej modlitby, keď môžeme Boha chváliť a obdivovať Jeho svätosť a nádheru.

Mária nás popritom učí aj ďakovať. Je dôležité, aby sa človek naučil ďakovať. Ako sa niekto musí cítiť, keď nám niečo pomôže a my mu ani nepoďakujeme. O čo viac musíme Bohu ďakovať za to, čo nám dáva: za vieru, za tajomstvo, že sme sa mohli znovuzrodiť z Neho, za všetko, čo sa

odohráva medzi Bohom a nami. Treba však rozšíriť vďaku aj za to, čo je ťažké, čo je t r p k é a nepochopiteľné.

Evanjeliu nám zjavuje Máriu ako ženu modlitby prosby, keď sa s vierou prihovára na svadbe v Káne Galilejskej, keď začalo ubúdať víno. Mária prosí Ježiša o to, čo je

potrebné pre svadobnú hostinu, aby sa ostatní dobre cítili. Táto svadobná hostina je predobrazom inej hostiny a je ňou slávenie Eucharistie, hostina Baránka, ktorý na prosbu Cirkvi dáva nám svoje telo a svoju krv. Čo sa stalo? Mária bola vypočutá. Ježiš nikdy neodmietne prosbu svojej matky.

Aj na Kalvárii sa Mária modlila. Aká bola tam jej modlitba? Evanjelista Ján hovorí, že Mária stála pod krížom. Ona stála pod krížom a adorovala svojho Syna, bola Mu blízko. Jej modlitba bola

modlitbou bolesti, modlitbou utrpenia, bola utrpením samým. Jej sila pramenila práve z toho, že stála pod krížom. Je to až paradoxné, ale v Kristovom kríži je sila. V odumretí, v našej smrti. Modlitba ma učí zomrieť seba a patriť jedine Bohu. Modliť sa pod krížom znamená vziať kríž a ísť za Ježišom.

Mária sa nachádzala aj vo večeradle, keď spolu s učeníkmi očakávala príchod Ducha Svätého. Modlila sa spolu s apoštolmi. Ako spomína evanjelista Lukáš, všetci boli vedno na tom istom mieste a náhle sa strhol hukot z neba. Každý z nich hovoril rozličnými jazykmi. Bola tam aj Mária. Po Turíciach sa učenci rozišli a hlásali evanjelium. A Mária? Mízne v najhlbšom mlčaní. Bola „prvou klauzúrovou mníškou“. Po Turíciach jej život zostal ukrytý v Bohu. Mária objavila povolanie modliacej sa duše, zatiaľ čo apoštoli šírili Evanjelium. Mária zostala vo večeradle. Ako keby

chcela ukázať, že Cirkev sa nezaobíde bez modliacej sa duše. Podporuje apoštolov.

Mária je pre nás vzorom modliacej sa Cirkvi a vzorom modliacej sa duše.

Dokonalým vzorom modlitby pre nás je však Ježišova synovská modlitba, ktorú konal v samote, v skrytosti, ktorá v sebe zahŕňala láskyplný súhlas s Otcovou vôľou až po kríž a neochvejnú dôveru, že bude vypočutá. (KKC 2620)

Mária iste sledovala, ako sa Ježiš modlí, ona Ho priam adorovala: v Betleheme, keď ležal na slame, keď Ho obetovala v chráme, keď sa radoval na svadbe v Káne Galilejskej, keď visel na kríži. Bola Mu najbližšie, a preto sa môžeme od nej učiť modlitbe, ktorá bola modlitbou chvály, prosby, utrpenia, ale nadovšetko modlitbou vytrvalou.

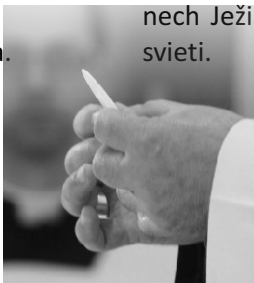
Mária, nauč nás žiť Evanjelium tvojho milovaného Syna.

prebraté a krátené

Prošba za kňazov

Žehnaj, Pane, kňazov všetkých,
Tys vyvolil si ich za svojich.
Modlia sa vždy za nás hriešnych,
pomáhaj im, veď ich cestou Tvojou.
Chráň ich denne od úkladov diavla,
by túžba slúžiť ľuďom
nikdy v ich srdciach nevychladla.

Presvätým ružencom k Márii voláme
o ich ochranu Ťa žiadame.
Bo Tebe v láske sa nik nevyrovná
si posvätného ruženca Kráľovná mocná.
Matka, priviň k Srdcu kňazské svoje deti,
nech Ježiš - Slnko spásy - na cestu im
svieti.

Eva Č.

Príbeh o motýľovi

Jedného dňa sa na kukle objavil malý otvor. Človek si sadol a pozoroval motýľa niekoľko hodín, ako zápasí a snaží sa dostať cez ten malý otvor. Potom sa zdalo, že jeho pohyb ustal. Vyzeralo to, že sa to nedostalo až tam, kam by malo a nemohlo to ďalej pokračovať. Tak sa človek rozhodol, že motýľovi pomôže, vzal nožnice a kuklu otvoril. Potom sa motýľ ľahko ukázal. Ale mal slabé, drobné telo a scvrknuté krídla. Človek ho ďalej sledoval, pretože čakal, že každú chvíľu roztvorí krídla, roztiahne ich a zväčší tak, aby boli schopné uniesť jeho telo, čakal, že sa stanú pevnými. Nič také sa nestalo! V skutočnosti strávil motýľ zvyšok svojho života len lozením so svojím slabým telom a so scvrknutými krídlami. Nikdy nebol schopný lietať.

Čomu človek vo svojej dobrosrdečnosti a dobrej vôli neporozumel, bola obmedzujúca kukla a zápas, ktorý bol potrebný na to, aby sa motýľ dostal cez malý otvor. Bol to Boží spôsob, ako dostať tekutinu z tela do krídel motýľa, aby boli schopné lietať, keď sa raz z kukly oslobodí. Niekedy je zápas presne to, čo v živote potrebujeme. Ak by Boh pripustil prežiť náš život bez prekážok, mohlo by nás to ochromiť. Neboli by sme takí silní, akoby sme mohli byť. Nikdy by sme neboli schopní lietať.

Požiadali som o silu ... A Boh mi dal starosti, aby ma posilnili.

Požiadali som o múdrosť ... A Boh mi dal problémy, aby som ich riešil.
Požiadali som o hojnosť ... A Boh mi dal rozum a svaly, aby som pracoval.
Požiadali som o odvahu ... A Boh mi dal prekážky, aby som ich prekonával.
Požiadali som o lásku ... A Boh mi dal problémových ľudí, aby som im pomohol.
Požiadali som o priazeň ... A Boh mi dal príležitosť.

Nedostal som nič z toho, o čo som požiadal ... Ale dostal som všetko to, čo som potreboval.

Buďme vnímaví na jemné Božie dotyky, ktorými sa nám každý deň prihovára samotný Boh. Dovoľme Mu vstúpiť do nášho života, aby premenil naše srdcia na lásku, ktorá zdolá našu uponáhľanosť, denné starosti, bôľe, trápenia a zmení ich na radosť, úsmev, šťastie, vďačnosť ...

prevzaté a upravené

„Oni hneď zanechali siete a išli za ním.“ (Mk 1,16-20)

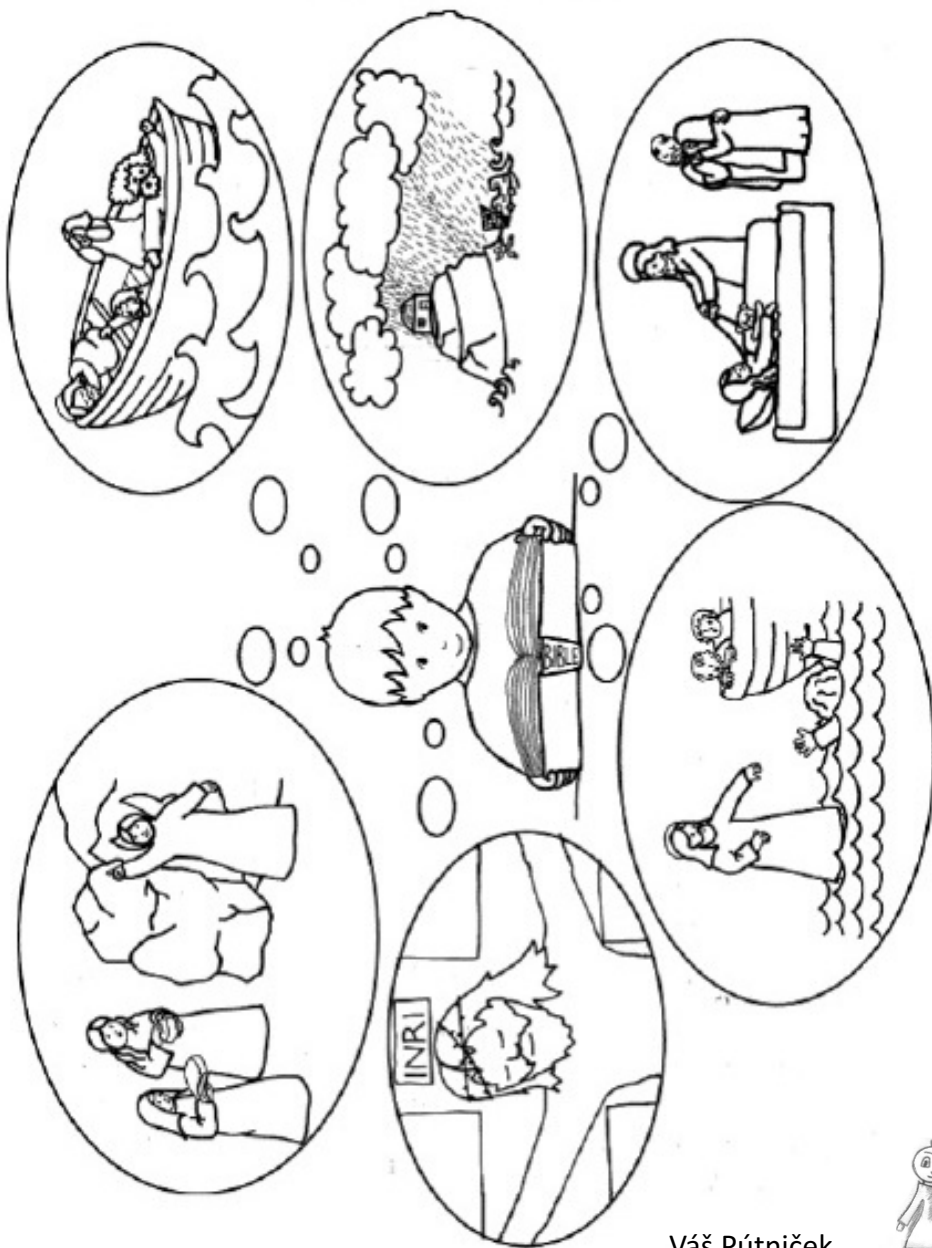
Pozrieme sa na sieť. Povrázky na sieti smerujú zvislo, zhora nadol a vodorovne. Navzájom sú poprepletané do uzlov, aby celá sieť pevne držala. Predstavte si teraz Ježišovu neviditeľnú sieť zhotovenú z iných povrázkov, ako je táto. Zvislé povrázky - to sú Ježišove slová, ktoré máme zapísané vo Svätom písme. Vodorovné povrázky sú Ježišove skutky lásky, ktorými potvrdzoval svoje slová, preto jeho učenie malo moc. Ježišovo účinkovanie vystihol aj prorok Ozeáš slovami: „Povrazmi ľudskosti som ich

tiahol, lanami lásky“ (Oz 11,4). Apoštoli za tri roky života s Ježišom denne zakusovali, že to, čo Ježiš hovoril, aj konal. Preto ho toľkí ľudia vyhľadávali a ich počet denne vzrastal. Ježiš však vedel, že sám nedokáže navštíviť mestá a dediny a prísť ku každému človeku. Vedel, že po troch rokoch zomrie na kríži a po zmŕtvychvstaní odíde do neba. Preto si vybral apoštolov za

svojich spolupracovníkov, ktorí by Mu teraz pomáhali. Túžil, aby raz oni pokračovali v Jeho poslaní, stali sa rybármi ľudí a získavali ich pre nebo. Ježiš im prisľúbil Ducha Svätého, ktorý bude zárukou spojenia s Ním, ako aj sám povedal: „Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ A tak vždy, keď sa ktokoľvek z jeho učeníkov snaží prebývať s Ním, Ježiš ho uisťuje o svojej blízkosti. Čo myslíte, deti, môžeme byť aj my Jeho učeníci? Áno. Keď budeme robiť to, čo On učil. A Pán Ježiš učil apoštolov skutočnej láske svojím príkladom.

S pomocou rodičov alebo sám nájdí si tie miesta v Evanjeliu, kde sa spomína sieť a skús premyslieť, čo to znamená pre teba, ak chceš byť rybárom ľudí. Ako pomôcku udáme súradnice: Mt 4,18, Mk 1,16, Jn 21,6.8.11.

Váš Pútniček

Popíš biblické udalosti nakreslené na obrázkoch a obrázok vyfarbi.

Dominikánske mariánske centrum
v Košiciach

a komunita bratov saleziánov
zo Šaštína-Stráží

Vás srdečne pozývajú na 6. púť ružencových bratstiev

do Národnej baziliky
Sedembolestnej
Panny Márie,
Patrónky Slovenska,
v Šaštíne.

Téma:
Navštívenie

Program slávnosti:

- 13.00 — Prívitanie pútnikov, úvodná modlitba, Koruna Panny Márie
1. rozjímanie: Ježiš, ktorého si, Panna, pri návšteve Alžbety v živote nosila
2. rozjímanie: Ako zjem dané tajomstvo?

Otázky na promótoru pre ruženec
Dominikánske litánie

- 16.00 — Modlitba posvätného ruženca
Svätá omša
Sviečkový sprievod

Prosíme pútnikov, aby si priniesli knihu „Ruženec – S Máriou kontemplovať Krista“.

Termín:

6. október 2012 (sobota)

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: M. Štefina, E. Štefina, P. Andacký, L. Vaňo, A. Bezáková, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Krátka, D. Eliašová.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mgr. Miroslav Baláž. Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: putnikbm@zoznam.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.